

V. Valg af ikke-permanente Medlemmer til Raadet.

Den 2. Oktober 1933 valgte Forsamlingen tre ikke-permanente Raadsmedlemmer for Perioden 1933—36 i Stedet for de i 1930 indvalgte Stater, Guatemala, Den irske Fristat og Norge. Af 53 afgivne Stemmer opnaaede Danmark 52, Argentina 49 og Australien 47 Stemmer, og de tre Lande erklæredes derefter for valgt.

Til den ekstraordinære Raadsplads, hvis Oprettelse vil blive omtalt nedenfor, valgte Forsamlingen den 9. Oktober Portugal med 30 af 50 afgivne Stemmer, medens Tyrkiet som eneste anden Kandidat opnaaede 20 Stemmer.

Siden 1926, da de gældende Regler for Valgmaaden blev vedtaget, har de ikke-

permanente Raadsmandater været fordelt saaledes:

1926—1927: Belgien, Czekoslovakiet, Salvador,
 1926—1928: Colombia, Kina, Nederlandene,
 1926—1929: Chile, Polen, Rumænien,
 1927—1930: Kuba, Finland, Kanada,
 1928—1931: Persien, Spanien, Venezuela,
 1929—1932: Jugoslavien, Peru, Polen,
 1930—1933: Guatemala, den Irske Fristat, Norge,
 1931—1934: Kina, Spanien, Panama,
 1932—1935: Czekoslovakiet, Mexico, Polen,
 1933—1936: Argentina, Australien, Danmark, Portugal.

VI. Retlige og konstitutionelle Spørgsmaal.

1. Reglerne for Valg af Raadets ikke-permanente Medlemmer.

De gældende Regler for Valg af Raadets ikke-permanente Medlemmer blev vedtaget af Folkeforbundets 7. Forsamling i 1926 paa Grundlag af et af 1. Udvalg udarbejdet Forslag. Under de forudgaaende Forhandlinger viste det sig allerede dengang at være forbundet med overordentlig store Vanskeligheder at naa til Enighed om en Løsning, og det vil erindres, at det var dette Spørgsmaal, som gav Anledning til Spaniens og Brasiliens Beslutning om at udtræde af Forbundet, en Beslutning som dog kun for Brasiliens Vedkommende blev fastholdt. De vedtagne Regler udvidede Antallet af ikke-permanente Medlemmer fra 6 til 9, saaledes at Forsamlingen hvert Aar foretager Nyvalg af 3 Medlemmer. Med Hensyn til Genvalg vedtoges det som Hovedregel, at et Medlem, hvis Mandat er udløbet, ikke kan genvælges i den følgende Treaarsperiode. Dog kan Forsamlingen enten ved Mandatets Udløb eller i Løbet af den nævnte Periode med $\frac{2}{3}$ Majoritet erklære det paagældende

Medlem for genvælgeligt. Betydningen heraf er begrænset ved en Bestemmelse om, at der ikke samtidig i Raadet kan sidde mere end tre Medlemmer, hvis Valg støtter sig paa en forudgaaende Erklæring om Genvælgelighed. I Henhold til disse Bestemmelser har Polen i 1926, 1929 og 1932 og Spanien i 1928 og 1931 opnaaet Genvælgelighed, medens en Anmodning herom fra Belgien i 1927 og Anmodning herom fra Kina i 1928 og 1930 forkastedes af Forsamlingen.

Efter Vedtagelsen af de ny Regler var der Ro om Spørgsmaalet, indtil det under Delegeretforsamlingen i 1930 paany blev fremdraget ved Portugals Erklæring om ikke at ville opstille sig til Raadsvalgene, saalænge de i 1926 vedtagne Regler var gældende. Dette Standpunkt motiverede den portugisiske Regering udførligt i et Memorandum af Januar 1931 til Raadets Generalsekretær. Det anføres heri, at de vedtagne Regler har haft til Følge, at to Stater — Polen og Spanien — ved Retten til Genvalg har opnaaet halv-permanente Pladser i Raadet, at der samtidig er skabt